

กฎแห่งกรรม
เล่มที่ 7 ภาค กฎแห่งกรรม

เรื่อง จากโรงเรียนขามแก่นนครถึงวัดอัมพวัน
โดย วัชรวิวรรณ วัดบัว

วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี
หลวงพ่ोजรัญ จิตรมุนี

คณะผู้จัดทำ <http://www.jarun.org/contact-webmaster.html>
หนังสืออิเล็กทรอนิกส์เล่มนี้จัดทำเพื่อเผยแพร่เป็นธรรมทานเพื่ออุทิศส่วนกุศล
ให้แก่ บรรพบุรุษ บิดา มารดา ญาติสนิท มิตรสหาย
ผู้มีพระคุณ ครูอุปัชฌาย์ อาจารย์ เจ้ากรรมนายเวรทุกภพ ทุกชาติ

จากโรงเรียนชาวมแก่นนครถึงวัดอัมพวัน วีชรวิวรรณ วัดบัว

ข้าพเจ้ารู้จักหลวงพ่ เมื่อ **อาจารย์คุณณี มาตย์สุรีย์** มาเล่าให้ฟังถึงข้อธรรมะของหลวงพ่ोजรัญ มีตอนหนึ่งได้พูดถึงบุญบารมีของหลวงพ่ที่ช่วยรักษาโรคมะเร็งที่หูจนหายสนิท ให้แก่ **พันเอกวิโรจน์ ทสยันไชย** อนุศาสนาจารย์กองทัพอากาศที่ ๑ ข้าพเจ้าสะดุดกับชื่อนี้เพราะเป็นชื่อของคุณพ่เพื่อนสนิทของข้าพเจ้าที่โคราช ซึ่งข้าพเจ้ามีความคุ้นเคยกับครอบครัวนี้เป็นอย่างยิ่ง

โดยเฉพาะอาการป่วยของพ่วิโรจน์ ซึ่งท่านได้เพียรพยายามหาหมอรักษาตัวเป็นเวลานาน จนข้าพเจ้าคิดว่า พ่วิโรจน์ คงจะต้องตัดใบหูทิ้งแน่ ๆ แต่อาการกลับหายเป็นปกติ

ข้าพเจ้าได้ถามท่านว่า **“พ่ไปรักษาตัวที่ไหนมา”** พ่วิโรจน์ก็ตอบว่า **“เพราะบุญบารมีของหลวงพ่ोजรัญ ช่วยรักษาอาการของพ่จนปกติ”**

หลังจากพ่วิโรจน์หายจากโรคมะเร็งที่หู ท่านก็หันมาทานอาหารเจ ทายาสมนไพร ไม่ตรากตรำงานเช่นเมื่อก่อน ระวังเรื่องอาหารการกิน

พ่วิโรจน์จะหมั่นทำบุญ นิมนต์พระมาฉันอาหารที่บ้านโคราชเสมอ ๆ จนเป็นเรื่องปกติของที่บ้านพ่วิโรจน์ พลอยให้ข้าพเจ้าได้ทำบุญได้กุศลไปด้วย

ข้าพเจ้าทราบข่าวการถึงแก่กรรมของพ่วิโรจน์ ทสยันไชย เมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๓๔ ในขณะที่ข้าพเจ้าและสามีไปร่วมรับประทานอาหารค่ำกับพลโทไพบูลย์ ห้องสินหลาก และภริยา ซึ่งได้กรุณาจัดเลี้ยงให้แก่คณะนายทหาร กรมทหารปืนใหญ่ที่ ๖ และครอบครัวที่กรุงเทพฯ

พ่วิโรจน์ได้ถึงแก่กรรม เมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๓๔

ข้าพเจ้าไม่ยอมเชื่อและนอนไม่หลับ เผ่าคิดถึงพ่วิโรจน์ว่า สุขภาพท่านก็แข็งแรงดี บุญกุศลท่านก็หมั่นทำ จนเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ลูกหลาน ทำไมท่านจะอายุสั้นนัก

ในเช้ามีด ข้าพเจ้าก็เคลิ้มฝันว่า ข้าพเจ้าได้เดินทางกลับบ้านพ่วิโรจน์ และถามลูกสาวคนโตของพ่ว่าทำไมพ่จึงตาย

ลูกสาวท่านตอบว่า **“เมียใหม่ของพ่วางยาพิษพ่ จะเอาสมบัติของพ่”**

ข้าพเจ้าสะดุ้งตื่น รีบชวนสามีเดินทางกลับโคราช เพื่อร่วมงานศพของพ่วิโรจน์

คำถามแรกที่ข้าพเจ้าถามเพื่อนของข้าพเจ้าคือ **“ทำไมพ่จึงตาย”**

เพื่อนข้าพเจ้าจึงเล่าให้ฟังว่า **“โดนเมียใหม่ของพ่ไปซื้อวิชา”** ซึ่งข้าพเจ้าก็พอจะทราบข่าวในเรื่องอุปนิสัยของภรรยาใหม่ของพ่ จึงได้ชวนกันออกโหรากรรม ให้กับการกระทำที่ไม่ถูกต้องอันนี้

ข้าพเจ้าได้เล่าเรื่องนี้ให้คณะอาจารย์ฟัง และบอกว่า ถ้าใครมีโอกาสไปกราบหลวงพ่ोजรัญ กรุณาเรียนให้หลวงพ่ทราบด้วยว่า พันเอกวิโรจน์ ทสยันไชย ได้ถึงแก่กรรมไปแล้ว

ต่อมาก็มีคณะอาจารย์ที่โรงเรียนได้ไปปฏิบัติธรรมที่วัดอัมพวัน กลับมาเล่าให้ข้าพเจ้าฟังว่า ได้เรียนให้หลวงพ่ทราบเรื่องการถึงแก่กรรมของพันเอกวิโรจน์ ทสยันไชย หลวงพ่อบอกว่า **“นั่นแหละ ผิดคำพูดกับหลวงพ่ เพราะตอนที่รักษาตัวจนหาย หลวงพ่ให้รับปากว่า ห้ามมีเมียใหม่”**

ตอนแรกหลวงพ่ไม่ยอมเชื่อและยังเล่าให้ฟังว่า เมื่อเช้าตรู่วันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๓๔ เวลาประมาณ ๗.๓๐ น. พันเอกวิโรจน์ ได้มาหาหลวงพ่ที่กุฏิ แต่งกายด้วยชุดกางเกงขาสั้น เสื้อแขนสั้นคอฮาวายลายริ้วสีน้ำตาล บอกกับหลวงพ่ว่า จะเดินทางไปนครสวรรค์ แต่ไม่มีเงินและหิวข้าวมาก

หลวงพ่จึงให้เงินไป ๕๐๐ บาท และมอบพระสมเด็จให้ ๒ องค์ เพราะ พ.อ.วิโรจน์บอกว่าจะเอาไปให้แฟน หลวงพ่บอกให้ โยมจำเรี่ยตัมข้าวตัมปลาให้ พ.อ.วิโรจน์ทานก่อนจะไปในนครสวรรค์ ซึ่งโยมจำเรี่ยได้เล่าให้ฟังว่า พ.อ.วิโรจน์ทานข้าวตัมจนหมดหม้อใหญ่ แล้วก็หายไป

วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี

หลวงพ่ोजรัญ ฐิตธมฺโม

จากโรงเรียนชาวมแก่นนครถึงวัดอัมพวัน

www.jarun.org

ข้าพเจ้าได้ฟังความที่คณะอาจารย์เล่า รู้สึกขนลุกชู่เพราะลูกสาวของ พ.อ.วิโรจน์ ได้เล่าให้ข้าพเจ้าฟังว่า พ่ออยากจะไปนครสวรรค์ ในวันที่ ๒-๓ มกราคม ๒๕๓๕ แต่พ่อวิโรจน์เข้าโรงพยาบาลก่อน จากณูบารมีของหลวงพ่ोजรัญที่มีต่อ พ.อ.วิโรจน์ ซึ่งข้าพเจ้านับถือยิ่ง ข้าพเจ้าตั้งใจไว้ว่า จะต้องหาโอกาสไปกราบหลวงพ่ोजรัญให้ได้

จนกระทั่งอาจารย์จันทร์ฉาย ขาวนวล และเพื่อน ๆ ๓-๔ คน ได้ชวนข้าพเจ้าไปวัดอัมพวัน ข้าพเจ้าจึงขออนุญาตสามีโดยเช่ารถตู้ไป ซึ่งอาจารย์บุญส่ง อินทวิรัตน์ ก็ได้อยู่ดูแลส่งคณะจนรถออกจากเมืองขอนแก่น ระหว่างทางพูดคุยกันถึงว่า จะมีโอกาสได้กราบหลวงพ่อกันรึเปล่า

จนรถไปถึงวัดประมาณ ๑ ทุ่ม ทราบว่าหลวงพ่อยู่ ก็รีบพากันไปกราบหลวงพ่อก่อน ซึ่งท่านกำลังแสดงธรรมให้กับคณะศิษย์ ซึ่งเป็นข้าราชการผู้ใหญ่

เมื่อทางคณะได้เรียนให้หลวงพ่อบอกว่า เป็นคณะมาจากโรงเรียนชาวมแก่นนคร ท่านก็ปรารถนาถึงอุบัติเหตุทางรถยนต์ซึ่งมักจะเกิดขึ้นบ่อย ๆ พร้อมทั้งยกตัวอย่างและเลื่อมมองมาทางคณะของข้าพเจ้า แล้วหลวงพ่อก็นึกแจ่มใสให้เฉพาะคณะของข้าพเจ้า

เมื่อทราบว่าทางคณะไม่สามารถอยู่ค้างคืนได้ ท่านจึงให้รับประทานอาหารก่อนเดินทางกลับ คณะข้าพเจ้าได้เข้าไปให้หลวงพ่อบอกพระหม่อม มีเพียงข้าพเจ้าไม่ได้เข้าไปใกล้หลวงพ่อก่อน เพราะรู้สึกตัวเองว่า ไม่ค่อยสะอาด เพียงแต่ได้รับการประพรมน้ำมนต์เท่านั้น

คณะข้าพเจ้าได้กราบลาหลวงพ่อก่อนออกจากวัดอัมพวันประมาณ ๓ ทุ่มครึ่ง รถวิ่งออกจากเมืองสิงห์บุรี ผ่านลพบุรี เข้าเขตอำเภอด่านขุนทด จ.นครราชสีมา

ข้าพเจ้ารู้สึกว่ารถวิ่งเร็วมาก แต่เห็นคนวิซดคุยกับคนขับรถอยู่ จึงเบาใจ สองข้างทาง ไม่มีบ้านผู้คน ถนนไม่มีรถวิ่งสวน ถ้าเกิดอุบัติเหตุจะแก้ไขอย่างไร ข้าพเจ้านึกอยู่ในใจแล้วก็เคลิ้มหลับ รถวิ่งถึงสามแยกเข้าอำเภอมัญจาคีรี จ.ขอนแก่น ขณะนั้นเวลาประมาณตี ๒ กว่า รถตู้เสียหลักพลิกคว่ำลงข้างทาง เสียงพวกเราร้องหาหลวงพ่ोजรัญกันลั่นรถ

ตัวข้าพเจ้าซึ่งนั่งอยู่เบาะแถวที่สองซัดประตูดับกลับตีลังกามาอยู่บนพื้นใต้เบาะแถวที่ ๑ ต่างก็หาทางออกจากรถ เมื่อคลานออกมาจากรถได้ ก็พบพลเมืองดีให้การช่วยเหลือ เป็นนายสิบ ๒ นาย สังกัดกองพันทหารม้าที่ ๖ (สย.) ค่ายศรีพัชรินทร จ.ขอนแก่น ได้ขับรถกระบะจะเดินทางเข้ากรุงเทพฯ มาประสบเหตุพอดี ได้พาคณะข้าพเจ้าไปพักอยู่ที่โรงพยาบาลมัญจาคีรี ซึ่งอยู่ห่างจากที่เกิดเหตุประมาณ ๕๐๐ เมตร ข้าพเจ้ารู้สึกปวดหลังบริเวณบั้นท้ายมาก ระหว่างที่รอให้รถของบริษัทรับคณะข้าพเจ้า ก็ได้พูดคุยกันถึงคำพูดของหลวงพ่ोजรัญเมื่ออยู่ที่วัดอัมพวัน

และต่างก็พร้อมใจกันนึกถึงณูบารมีของหลวงพ่ोजรัญ ที่ช่วยคุ้มครอง ปกป้องอันตราย ทำให้คณะไม่ประสบเหตุที่ร้ายแรงไปมากกว่านี้

จากจำนวนผู้เดินทาง ๑๐ คน ชาย ๓ หญิง ๔ เด็ก ๓ คน มีผู้ได้รับบาดเจ็บคือ ข้าพเจ้าและน้องของอาจารย์ วชิราภรณ์ เขี่ยมแสง เมื่อรถบริษัทโดยเจ้าของบริษัทนำรถตู้มารับด้วยตนเองที่โรงพยาบาลมัญจาคีรี ได้พาคณะไปตรวจดูอาการที่โรงพยาบาลศูนย์ขอนแก่น แพทย์เวรตรวจอาการพบว่า ปลีน้องฉีกขาด และน้องของอาจารย์วชิราภรณ์ กระดูกไหปลาร้าหัก ข้าพเจ้าเดินทางกลับ ไปพักที่บ้าน ในวันต่อมาอาจารย์บุญส่ง ได้ฝากข้อความว่า หลวงพ่ोजรัญทราบเรื่องที่เกิดอุบัติเหตุแล้ว ให้ข้าพเจ้านำเอาน้ำมันมะพร้าวที่หลวงพ่ोजรัญปลุกเสกแล้ว ให้ทานวดบริเวณกล้ามเนื้อที่ฉีกขาดเป็นประจำจนอาการดีขึ้น ทุกวันข้าพเจ้าจะสวดมนต์ตามแบบวิธีของหลวงพ่ोजรัญ กรวดน้ำอุทิศส่วนกุศลให้แก่เจ้ากรรมนายเวร และหลวงพ่อบอกแนะว่า อย่าคิดเรียกร้องค่าเสียหายจากบริษัทรถตู้ ซึ่งเจ้าของบริษัทยินดีจะออกค่ารักษาพยาบาลให้ทุกกรณี เงินที่บริษัทจ่ายให้ตามใบเสร็จที่ข้าพเจ้าจ่ายไป ข้าพเจ้าได้นำไปทำบุญ อุทิศส่วนกุศลให้แก่เจ้ากรรมนายเวร ข้าพเจ้านึกถือศรัทธาในเหตุการณ์ที่ชักนำให้ข้าพเจ้า ได้ประสบพบเห็นณูบารมีของหลวงพ่ोजรัญด้วยตนเองถึง ๒ ครั้ง ในการอันเคราะห์ช่วยเหลือ คนทุกข์ยาก ให้ร้ายกลายเป็นดี วัชรวิธาน วัดบัว

วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี
หลวงพ่ोजรัญฐิตธมฺโม

จากโรงเรียนขามแก่นนครถึงวัดอัมพวัน
www.jarun.org

ร.ร.ขามแก่นนคร ถ.กสิกรทุ่งสร้าง
อ.เมือง จ.ขอนแก่น ๔๐๐๐๐

.....